

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemnik za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 10 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnštvo naj se blagovoljijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O zemljiškem davku na Štajerskem.

x. Mej dežele, katere so po novem zemljiškem davku najhujše zadete, spada Štajerska. Kolikor je okrajev ob kranjski meji, okraj Breški, Sevnški, Laški, Celjski, Vranski in Gornjegraški ostali so pri prejšnjih razmerah ali celo menj davka plačujejo, za kar se imajo zahvaliti znižanju davka na Kranjskem. Ker je zemlja in njen prihodek blizu enak na obeh straneh ob meji, moral se je tudi odmeriti blizu enak davek. Čim dalje od kranjske meje, tembolj pa raste davek, oziroma čisti zemljiški prinos, slednji žal, da le na papirji, a ne v resnici. Od Slovensko-Bistriškega in Ptujkega okraja naprej poskočil je davek za 50 do 100 % in ker se priklade za občine, okraje in deželo neso zmanjšale zahteva se od zemlje za 100 do 150 % več davka nego pred letom 1880. Sedaj se ne plačuje še popolni znesek, ker se je povišanje razdelilo na deset let tako, da se vsako leto 10 % več kakor prejšnje leto predpisuje, pa v 4 letih bo predpisan ves davek in od tedaj naprej še pet let ostane nespremenjen.

Štajerska, katera je po starem katastru izkazala čistega prinosa 7,653.919 gld., ima po uredbi baje 10,704.901 gld. čistega prinosa in v tej razmeri več zemljiškega davka. Posebno hudo zadeti so vinogradi. Za 1. razred izračunile so komisije od 42 do 44 gld. prinosa za oralo, za drugi razred od 32 do 36, za tretji od 20 do 28 gld. itd., zneski, kateri so za tretji razred višji, kakor drugod za prvi. Kako da so prišli na Štajerskem do tako visokih cenitev, o tem se je o svojem času veliko pisalo in govorilo. Okrajne cenilne komisije so z nezaslišano lehkomyiselnostjo cenile prihodke od zemljišč, ne da bi pomislile, koliko je let, v katerih zemlje lastnik ne le da nema nobenega dohodka, temveč mora zakladati še za stroške. Ko bi ostalo bilo še pri cenitvah okrajnih komisij, imela bi Štajerska ne od 10,700.000 gld., temveč od 13 milijonov goldinarjev čistega prinosa plačevati davek. V drugih deželah so komisije skušale znižati stare katastralne cenitve, na Štajerskem pa so si jih same podvojile.

Po tem takem sme se govoriti še o sreči, da je osrednja komisija znižala cenitve lokalnih komisij za Štajersko od 13 na 10.7 milijonov. Kajti da je

ostalo pri prvih cenitvah, potem bi davek ne le požrl ves prinos, marveč tudi del posestva v podobi dolga, ki bi se moral najeti za plačevanje davka. Pa tudi po končni uravnavi so ostale še vedno previsoke cenitve, zlasti z ozirom na to, da silno padajo tržne cene za vse kmetijske pridelke. Ako se vzame za merilo pšenična cena, računila se je pri cenitvah po 10 do 13 gld. kv., a sedaj je že več let po 7 do 8 gld. in ni upati, da bi zopet poskočila do tiste visokosti, ki je bila podlaga cenitvam za zemljiški davek. Jednako je z drugim žitom, jednako z vinom. Posebno za vinograde nastopila je cela vrsta slabih letin, v katerih vinogradnik še toliko ne pridela, kolikor ga stane obdelovanje vinograda. Marsikateri vinogradnik, če ne vsak, bi rad prepustil erarju svoj vinograd, ako mu izplača čisti katastralni prinos po odračunjenem davku. Potem bi vsaj imel gotovo rento, o katerej sedaj more govoriti k večjemu v dveh ali treh izmed desetih let, v ostalih pa mu trgategv še stroškov ne pokrije.

Nasledki takega pretiranega davka se še prikazujejo v prizadetih krajih na Štajerskem v rastočih eksekutivnih stroških pri izterjevanju davka in vzlic strogosti eksekutorjev v rastočih zaostankih. In ti zaostanki bodo rastle blizu v tej meri, v kateri se vrši vsakoletno povišanje davka. Kmetško gospodarstvo pa, ki ne more računati, kakor trgovec na večje dobičke, niti določevati višje cene kmetiskim pridelkom, nego jih imajo na svetovnem trgu, izgubljevati mora svoje ravnotežje in se razrušiti na največjo škodo države same in človeške družbe.

Vzemimo kmetijo, ki je imela pred letom 1880 davka 30 gld., po novem katastru pa se jej je povišal čisti prinos le za 50 % in taci slučajev je neštevilno, plačevati ima vsako leto 1.50 gld. več, torej po 5. letu že 37.50 gld. mesto prejšnjih 30 gld. in bo imela koncem desetega leta 45 gld. davka. Vprašamo, je li mogoče kmetu, ki je prejšnji davek težko plačeval, dasi je imel dobre letine in dobre cene za svoje pridelke, odslej za polovico več plačevati, ko mu zemlja slabo rodi in tuja konkurenca pritiska na vse cene? Ali ne pride njegovo gospodarstvo, katero je računalo s prejšnjim skozi mnoga leta enakim davkom, v silni nered, če taki neproduktivni stroški leto za letom rastejo,

dokler ne dospejo do višočine, pri kateri sploh gospodarstvo ne more več shajati?

Ako že sedaj, ko stojimo še le sredi povišanja, kmetje v omenjenih okrajih ne morejo zmagovati novega davka in ima eksekutor noč in dan opravka, da opominja zaostajajoče davkoplačevalce, kaj bo v štirih ali petih letih, ko bode davek vedno višje in višje narastel? Letos, tako se nam poroča, izterjava se zaostali davek z večjo strogostjo, kakor lani in kmet, kateri ne plačuje redno obrokov, to pa ne iz slabe volje ali zapravljivosti, ampak ker nema dohodkov, ima vrhu davka še plačati znane zamudne stroške po 1 gld. 12 kr. in eksekutorju po 40 kr. Če bo tako naprej šlo, potem mora kmet izgubiti vsako veselje do poljedeljstva in potem se ne čudimo, da v obupnosti sega po omamljivih pijačah, ker vidi, da je zaman ves njegov trud in da navzlic težavnemu delu mu stoji vsak čas eksekutor pred hišo.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. oktobra.

Kakor se trdi, bode se definitivno predsedstvo **državnega zbora** volilo še, predno se odloži zborovanje. Budgetna debata se v zbornici nadaljuje. Včeraj so govorili prof. Suess, kanonik Klun, Schaup, ministerski predsenik Taaffe poljak grof Dzieduszycki liberalec Svoboda in poslanec gospodarske stranke Heinrich. Poslanec Klun zavračal je pritožbe levice kot neopravičene in priporočal da se obrtno zakonodavstvo uredi na krščanskej podlagi in se zlasti bolj ozira na delavce. Poslanec Heinrich je pa slikal, kako Nemci tororizujejo česki živeli. Njegovemu govoru je levica jako hudo ugovarjala. Člani nemškega kluba bili so celo ostavili zbornico. Vse kaže, da je v novem državnem zboru pričakovati še mnogo burnih prizorov. Levica, ki nema nobenega upanja, drugače priti na krmilo, poprijela se je škandalov. Mi mislimo, da jej tudi to ne bode nič pomaglo, k večjemu svet bode izvedel, kako stoji z nemško kulturo v Avstriji. Ako so že nemški vodje tako surovi, kak mora biti narod sam.

Jutri se snideta **delegaciji**. Cesar ja bode najbrž v soboto slovesno vsprejel. Budgetni odsek in ogerski odsek za vnanje zadeve začeta svoje delo že drug teden. Ogri bodo posebno hiteli z interpelacijami na ministra vnanjih zadev o položaji na Balkanu.

LISTEK.

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Česki spisal Svatopluk Čech.)

(Dalje.)

XIV.

Dva grozna dni je še čakal Vojteh. Pa zgane začeti izvorni roman v žep in gre srdito k založniku. Ni ga bilo doma. Popoldne gre v drugo k njemu, a Brzobohaty je poklical po prvi vabeči dvorljivosti, Emilko, da bi uravnala knjige na pisalni mizi.

K večeru opetuje Vojteh svoj pohod v tretje, odločen že na vse.

Brzobohaty ga vzprejme nevrlo, skoro neuljudno. Bil je izvestno slabe volje. Malomarno odzdravivši obrne se k dverim sosedne sobe, da bi morda poklical Emilko, ravnati knjige.

A Vojteh zbere vso svojo srčnost in spregovori naglo:

„Smem morda prositi za mesečno nagrado?“

Rumenec studa pokrije pri tem njegovo lice in roka se dvigne k ustnim, kakor bi klicala ono vprašanje nazaj za ogrado zob.

Brzobohaty se obrne do dverij in pogleda vanj z izbuljenim očesom, kakor bi ne verjel sluhu.

„Česa si želite?“ vpraša ostro.

„V denarni stiski sem,“ jeclja prosilec, zardé in ubledé se menjaje. „In hotel sem vas tedaj prositi, da bi mi laskavo plačali mesečno plačilo.“

Še nekaj časa je zrl nanj mecen molče z izbuljenim očesom in potem baje razumel. Vojtehu se je dozdevalo, do čita na njegovem lici postopno grozo, npravno nevoljo, kes nad izpovedanimi besedami in nadami, ki bodo odbite, konečno zadrega studa — studa za zasobnika, ki je samega sebe tako ponižal.

„S to prošnjo spravljate me v zadrego, gospod,“ začne počasi, „in silite me, da bi govoril z vami odkritosrčno in brez ogiba o stvareh, kojih bi se drugače ne bil dotaknil. Če me ne vara spomin, sva midva ukrenila, da vam dam brezplačno stanovanje in po slučajih s časom nekaki — nekaki — no, napominjali ste to sami za nagrado ali službo.“

In zraven pridejal sem izrečno, da vas prijemam samo za skušnjo in da vam odmerim ono nagrado stoprav, ako uvidim, da odgovarja vaša umetnost in marljivost mojim zahtevam. Sva-li tako ukrenila, ali ne?“

„Sva,“ odpove Vojteh malodušno

„Sva. No sedaj poglejte doseđanje svoje delovanje in njega posledke, postavite se na moje mesto in recite, recite za Boga, čemu bi vam izplačal tako nagrado?“

Mladič molči poražen.

„O korekturi ni da bi govoril. Res je prevod romana. A dela tega se neste ni redno postopili in mimo tega je prevod sam, mirno rečeno, ubožen.“

„Žrtvoval sem za-nj vso marljivost,“ pravi prelagatelj vznemirjen. „In dvomim, da mi kdo najde v njem jedino jezikovno nepravilnost.“

„No, rabil sem nekako ostri izraz. Recimo tedaj, da je neokreten, grbast ali tako nekako. Vsaj drugače ne more biti. Bili bi pravi čarodejec, ko bi dospeli takoj iz prva do dovršenosti, ki je mogoče doseči samo s časom in vajo. No in s tem smo gotovi s pregledom vaše delavnosti.“

Českemu deželnemu zboru vlada ne bode predložila letos nikakih novih predlog. Jedino vladna predloga, s katero se bode bavil deželni zbor, je organizacija deželnega kulturnega sveta, katere vlani zbor ni rešil.

Vnanje države.

Bolgarska nota, s katero je vlada odgovorila na kolektivno noto velevlasti, zatrjuje, da vlada ne bode trpela nikakih agitacij v sosednih pokrajinah, kjer sedaj stojé bolgarske vojske. Rumelijske čete so ravno tako, kakor bolgarske pod neposrednim kneževim poveljništvom. Poveljniki vojskih oddelkov odgovorni so za vsak postopek, kateri bi utegnil motiti mir ob mejah in zapretilo se njim je z ostrimi kaznimi. Na mejah se ne bodo koncentrovale nikake čete, ampak postavilo le toliko vojakov, da se ohrani od vlade zajamčena varnost. Resno pretresovaje nasvete vlasti, ustavila je vlada daljša oboroževanja. Že precej dolgo je tega, ko se je posrečilo objasniti bolgarskemu prebivalstvu izven Bolgarske, kateremu velja gotovo poslednji odstavek deklaracije, kako odgovornost si nakopje, ko bi z agitacijami motilo red in mir. Bolgarska vlada je hvaležna vlastim za njih naklonjenost in se nadeja, da bodo posredovale pri sultanu, da se izpolni goreča želja prebivalstva. Z združenjem braterskih dežel bi se utrdila stalnost na Balkanu, drugače bi se pa le bolj omajala. — Bolgarska vendar ne misli mirno gledati, da bi Srbi prodirali v deželo. Prebivalstvo odločno zahteva, da se vojska postavi proti Srbom v bran. Mnogo vojakov odposlalo se je iz Sofije na srbsko mejo, da so zaseli Dragomanski prelaz. Tudi knez odšel je na srbsko mejo.

Sedanja **srbska** vlada stoji na jako slabih nogah. Narod jo sili, da začne vojno, velevlasti jo pa na vso moč odgovarjajo od vojne in jej odreka vsako pomoč. Dosedaj so so v Belem gradu vedno zanašali, da jim bode Avstrija pomagala prisvojiti Staro Srbijo ali pa vsaj del Bolgarske. Pri posvetovanjih veleposlanikov v Carigradu se avstrijski veleposlanik ni potegnil za povečanje Srbije, avstrijski diplomatski zastopnik v Belemgradu pa na vse načine odgovarja od vojne. Na Rusijo se sedanja srbska vlada ne more zanašati, ker je prevečkrat pokazala sovraštvo proti Rusiji. Zatega delj bi sedaj srbski državniki najrajši ustavili vsako vojno akcijo. Ako pa to storé, se pa ne bode več mogla vzdržati vlada in morala bode narediti prostor liberalcem ali pa radikalcem.

Rusi neki hitro utrjujejo Sebastopolj, Odeso in Batum. V Sebastopolj so te dni pripeljali mnogo težkih topov in več tisoč granat. V Batumu so postavili pribrezne baterije. Artilerijska uprava je sklenila pogodbo z ruskim parniškim društvom zaradi prevažanja topov iz Potija v Sebastopolj in Odeso. — Sicer se pa prav ne ve, kako misli Rusija nadalje postopati v balkanskih zadevah. Vladni listi sicer še vedno odločno zagovarjajo status quo ante, druga znamenja pa kažejo, da se Rusi vedno bolj nagibljejo na bolgarsko stran. Tako je vlada preklicala prepoved, da se ne sme streliško izvažati v Bolgarijo. Jeden parnik naložen s torpedi in patronami je že prišel v Ruščuk.

Nevspreh **francoskih** republikancev 4. oktobra imel je dobre posledice. Vse republikanske stranke so se zjedinile in dosegle sijajne vspehe pri ožjih volitvah. Sedaj pa zatrjujejo vsi republikanski listi, da bodo vse republikanske frakcije podpirale vlado, da tako ne bodo monarhisti mogli v zbornici doseči nikakih vspehov.

Brunšviški državni minister grof Görtz-Wrisberg predlagal je deželnemu zboru, da se pruski princ Albreht imenuje brunšviškim vladarjem.

Anglija baje ni voljna udeležiti se nove konference v Carigradu, katero je predlagala Rusija, ko bi konferenca imela samo namen ohraniti status quo ante. Angleška vlada je neki preverjena, da bi tak status quo ante več ne ugajal in da bi se na ta način nič stalnega na Balkanu ne ustanovilo.

„Pišem za vas tudi izvorni roman,“ pristavi Vojteh, jemaje rokopis iz žepa.

„Oh, bil bi skoro pozabil. In tega bočete tudi položiti na veso?“ pravi založnik, potežkavaje plast papirjev, kakor bi hotel s tem naznačiti vso in jedino njihovo ceno. „Najprvo je to goli začetek, iz kojega ne morem še nič soditi. Dalje — otesite se za hip vsega samoljubja in recite mi odkritosrčno, iz cela odkritosrčno, mislite li vi sami, da bode imel ta vaš roman kako ceno. Saj je to vaš prvi poskus. Možno, da s časom napišete kaj dobrega; ali kar ste stvorili do sedaj pri meni, ne zasluži vendar imena dela. To bila je gola priprava, nič več! In za to morali bi biti brezplačni, pridni in tihi. Drugače bi nas bilo stalo mesečno najmanj 14 zlatov. Pridenite k temu perilo, prosto uživanje vrta in tako dalje in morate priznati, da je vaš trud, če se more tako zvati, poplačan več nego treba. Mislite li, da morete še kaj zahtevati?“

„Nikakor, nečem ničesar“, proglasi Vojteh s temnim glasom, ne želim si, da bi imeli kvar za me.

Če mislite, da je prevod slab, da so moja dela brez cene — s kratka, da vam ne zadoščam

Indijska vlada odposlala bode takoj 8000 vojakov v **Birmo**, ko bi se kralj branil ustreči angleškim zahtevam. Na ultimaturno zahteva se odgovor v štirih dneh.

Dopisi.

Iz Zagreba 19. oktobra. [Izv. dop.] Na tisoče romalo je včeraj in danes prebivalstva kraljevega Zagreba na „Mirogoj“, kjer je ležalo na katafalku 7 krst z ostanki slavnih rodoljubov, ki so si stekli za razvoj Hrvatske in vsega Jugoslovstva tolike zasluge. Mej eksotičnimi rastlinami, bujnim zelenjem, cvetlicami in venci razpostavljeni so bili umrljivi ostanki dr. Ljudevita Gaja, Stanka Vraza, Frana Kurelca, Ignacija Lisinskega, dr. D. Demetra, Alojzija Babukića in Karola Seljana, katerim je pijeteta Zagrebskega mesta zgradila nov okusen paviljon, v katerem bodo, kakor so vkupno delali za slavo domovine, vkupne položeni k večnemu počitku. Spominska plošča, ki ima namen sporočati potomcem namen paviljona, ima napis: Uzkrisiteljem naroda hrvatskoga, pobornikom za književno jedinstvo plemena slavenskoga juga: dru. Ljudevitu Gaju, Vjekoslavu Babukiću, dru. Dimitriju Demetru, Franu Kurelcu, Vatroslavu Lisinskomu, Dragutinu Seljanu, Stanku Vrazu u proslavu petdesetgodisnjice. Njihovom Bogom posvećenom radu ovaj hram mira i slave podiže glavni grad Zagreb i predaje narodu hrvatskomu, da časti njihovu uspomenu zahvalno, vjerno, vztrajno, nastavlja slavno im delo i sretno dovrši. — Danes popoldne bil je slavnostni ogromni spreved, katerega se je udeležilo skoro vse, kar ima Zagreb odličnega: vseučiliščniki z zastavo, župan z odborniki, dostojanstveniki, deputacije, društva. Spreved vodil je kanonik dr. Fran Rački, asistovali so mu prebendarji Rihtarić, Pliverić, Pažur. Vsako krsto nosili štirje gospodje, odlični po socijalnem položaji, na pr. Gajevo krsto nosili so gg. dr. Mazzura, prof. Smičiklas, senator Deželić, grof Kulmer, Vrazovo krsto gg. Gabrić, Hörer, Stern, Supanek, Kurelčevo gg. Gnezda, Kornitzer, Leskovac, Šubir itd. Blagoslovljenje vršilo se je v staroslovenskem jeziku. Potem pela so društva „Kolo“, „Sloga“ in „Sloboda“ Zajčevo himno „Bože živi“ in Eisenhuthov žalni zbor „Nad grobom“. Po dovršenem petji nastopil je župan Badovinac, ter v kratkem a jako vrlem govoru izročil paviljon narodu hrvatskemu kličeč mu: da le tisti narod, ki svoje mrtve časti, na preteklosti zida svojo bodočnost. Za njim govoril je še dr. Marković. Po njegovem govoru bila je slavnost končana in občinstvo ostavilo je v najlepšem redu „Mirogoj“.

Dovolite mi še nekoliko besed o slavnostnem spisu, v spomin preporeda hrvatske literature. To Vam je jako lepo in vrlo delo, obsežajoče 6 pol velike oblike. Najboljše moči na umetelnem in lep slovnom polji, na pr. Mašić, Quiquerez, Medović, Bukovac, Ivan Rendić, Smičiklas, Milan Grlović, Ivan Trnski, Einsenhuth, Kuhač itd. poklonili so svoje proizvode slavnim mrtvecem v proslavo. Zanimalo Vas bode, da se Ivan Trnski spominja tudi nas Slovencev, kolikor smo se udeleževali preporeda književnosti hrvatske in teženj ilirskih. In tu na-

in da mi kot plačilo moje delavnosti na daste ni stanovanja, koje mi ponujate, ostavim to stanovanje še danes in za vselej. Po današnjem razgovoru žgal bi me tlak pod nogami.“

„Ali, ali čemu tako nasajeno in tragično! Saj vam pravim da morete s časom napraviti kaj dobrega.“

Skusiva še dva, tri mesece — brez tega bi vam izplačal četvrtletno nagrado — —“

„Zahvalim. Poznavam sedaj sam, da bi vam ne mogel zadoščati. Pojdem še danes.“

No, če nečete v noben kup, držati vas ne more nihče. Dobim ne jednega, ampak deset mladicev, kojih se bode vsak štel srečnim, ako ga naredim vašim nastopnikom. Hočete se tedaj izseliti za res že danes?“

„Da.“

„No, kakor hočete. Jaz vas ne gonim. Ako stojite na svojem, ne morem vas od tega braniti.“

Odide z Vojtehom do podzemlja in prevzame zopet stanovanje poleg inventarja.

Mladič spravi v culico svoje skromno imetje in pogleda naposled k oknu, kjer se je sedaj začel

hajamo poleg pisateljev hrvatskih, tudi našega Davorina Trstenjaka na odličnem mestu. Poleg Trstenjaka pa se nam je tudi spominjati L. Tomana in dr. Razlaga. Slavnostni spis je vreden, da si ga vsak razumnik omisli. Gradivo je lepo in mnogovrstno in glede jugoslovanske zgodovine jako poučno. Kakor me je vsa slavnost navduševala, tako me je neprijetno zadelo, da ste Vi „planinski Hrvatje“ na vse popolnem pozabili. Ako bode slovensko vzajemnost v praksi na ta način izvajali, potem „tužna Vam majka!“ —č.

Iz Borovnice 20. oktobra. [Izviren dopis.] S sinočnim večerom se je jedna rubrika v kroniki našega društvenega življenja zopet prelepo napolnila. Slovesnost se je sicer imenovala le „prijateljski večer“ in že naprej so jej bile odkazane skromne meje s 30-imi povabljenici. Ali veljala je tiho prirejena in omenjena slavnost možu, čegar ime prijetno doni, kjer je koli znano. Naš nadučitelj, član okrajnega šolskega sveta, predsednik „narodnega bralnega društva“ ter tajnik „gasilnega društva“, gospod Ivan Papler dopolnil je te dni desetletje svojega bivanja, službovanja in delovanja v Borovnici. Ves ta čas je bil premili učitelj naše mladine, dvakrat „duša“ našega narodnega in društvenega življenja in dosegel je v tukajšnjem narodu, bogatem in ubožnem, tako popularnost, da bi imeli prav tisti, ki bi ga zanjo zavidali. Toda čast, komur čast, le udanost naj se plačuje z udanostjo! Zatorej smo se sinoči zbrali v gostilni g. Verbiča praznovat gospoda Paplerja desetletnico s „prijateljskim večerom“. Bilo nas je tridesetero povablencev raznih lic in raznega stanu, domačih, z Vrhnike, iz Preserja; jednemu prijatelju celo iz Višnje Goré pot „ad hoc“ ni bila predolga. Bil je to okolu sinočnje slavnostne mize króg starih prijateljev, več ali manj narodno delujočih. Morala se je torej razviti sama po sebi najpriserična zabava. In res so se usipale napitnice brez konca in kraja! Napilo se je g. slavljencu z raznih stališč, z narodnega, kolegijalno-učiteljskega, prijateljskega itd.; g. slavljence pa je odzdravil prijateljski družbi, napil krasnemu spolu, svojim kolegom (bili so 4 navzočni, jeden iz Slovenskega Štajerja,) napil županu g. Majaronu; le-ta je zopet nazdravil Verbičevi rodbini; zopet druga napitnica je veljala narodno-slovenskemu učiteljstvu, v čegar ime je gospod Stojec zdravilico izgovoril vsem Slovincem; isti je še napil načelniku gasilnega društva, g. Verbiču, ter pozneje slovenski duhovščini, in v le-te imenu je gospod Jenko, kapelan Višnjegorški, napil slogi mej učiteljstvom in duhovenstvom; nazdravilo se je prvemu predsedniku „bralnega društva“, navzočnemu postaje načelniku, gospodu Kovaču, nazdravilo se je, prvemu sinu Borovnice, nazdravilo pevcem, osobito gospodu Juliju Flisu, narodnemu učitelju s Štajerskega, in gospodu Antonu Flisu, voditelju dramske šole na Vrhniki, itd. itd. A mej temi mnogobrojnimi zdravijcami bili so presledki napolnjeni s predivnim petjem izurjenega kvarteta; izpeti so se hotele vse pesmi, kolikor jih imamo od Urala — do Triglava. Da smo v tem takem vkupne, nerazdružni bili, kakor da bi nas bil kdo povezal, celih devet ur, temu ni čuda. Tudi se ni manjkalo taci, ki so za svoje pregreške bili z globami pokorjeni; globa se je utakala v denarnico „Narodnega doma“. Veselili smo se sploh v duhu narodnem, v duhu narodnem, ki je ravno

izpolnovati sen o zelenem listji in vonjavi cvetja — za njegovega nastopnika. Ni mu ga zavidal, ni mu zavidal zelenih kobilic, ki bodo skakale z vrta na njegov papir, zaman lovene od nerodne roke.

Obrne se na odhod.

„Pozabili ste še slamnik“, zakliče za njim znani domačin.

„Pustim ga tukaj. Ne vem, kaj bi z njim počel.“

„Kakor vam drago. A povejte mi: seli morda hudujete?“

Verujte, da sem hranil vedno do vas prijateljske čute in tako dalje —“

„Ne hudujem se. Zakaj bi bil hud?“

„No, pa z Bogom! In ko bi kedaj česar potrebovali — —“

Zvunaj na ulicah ozre se Vojteh milo po romantičnem prizidku. Čudotvorni njegov obris se je senčil ostro na modrem nočnem nebesu. Osvetleni dve okni gledali ste z njega kakor dve plameni gnevivi očesi za odhajajočim in piščal mu je polnila naposled srce s svojim tožnim glasom.

(Dalje prih.)

sinočnej družbi, starim somišljenikom že od nekdaj merodajen, odločilen. Ves zanimivi, do konca preprijetni večer pa je bil posvečen uzornemu prijatelju in rodoljubu gospodu Paplerju, kateremu naj v ime prijateljstva, v ime ljudske izobraženosti in slovenske narodnosti tudi javno želimo še več desetletij mej nami!

Domače stvari.

— („Pisateljskega podpornega društva“) odbor se je v nedeljo 18. t. m. pod predsedništvom g. dr. Vošnjaka Jos. kontituiral ter si izvolil predsednikovim namestnikom pref. Levca Fr., blagajnikom Petričiča Vasa i tajnikom prof. Raiča Ant. — Po predsedniku se je bilo odboru naznanilo, da je častni član gospod župnik Trstenjak Davorin obljubil društvu na korist prepustiti več dohodek od svojega spisa „Weriand de Grätz.“ Gimnazijalnemu ravnatelju Novomeškemu i dozdanjemu tajniku gosp. Senekoviču Andr. se sklene za njegovo požrtvovalno delavnost na korist društva zahvalo izreči. Ko se je bil odbor še o nekaterih denarnih zadevah razgovarjal, je sklenil o sobotah večer v steklenem salonu Čitalnice Ljubljanske zabavne shode „Kluba pisateljskega društva“ prirediti z namenom, da bi se društveniki vzajemno razgovarjali s prirejenimi predavanji o slovstvenih zadevah i razveseljevali s petjem itd. Pri teh večerih bode vsaka politika izključena. — Pač ne potrebno slovenskemu razumništvu omenjati koristi, ki je imajo taki večeri za izobraževanje i za socialno življenje. Ker bodo samo društveniki „pisateljskega podpornega društva“ vabljeni k tem večerom, se nudi Slovencem lepa priložnost društvu pristopiti, se večernih shodov udeleževati i s tem ob enem koristno i dobro stvar podpirati. Slovenci, na noge! pristopajte vrlo po vsem širokem slovenskem kolotači mile nam domovine „pisateljskemu podpornemu društvu“ kot pravi udje z letnim doneskom 3 gld., ali pa kot podporniki z 2 gold. na leto ter se javljajte pri odboru.

— (Krajcarska podružnica „Narodnega Doma“ v Ljubljani) razposlala je do sedaj vsega skupaj do 350 knjižic, izmed teh nad 70 desetakrajcarskih. Razprodanih vrnilo so gg. poverjeniki devet; razven osmih že omenjenih došla je namreč, kar bodi z zahvalo omenjeno, v tem tednu kot deveta krajcarska knjižica pod št. 172 zopet iz Trsta (poverjenik g. K. G.). Pohvalno omeniti nam je narodnega učiteljstva, da se jako gorko zavzima za našo idejo. V njegovi oskrbi nahaja se danes 55 krajcarskih in 7 desetakrajcarskih knjižic — na vsak način omenljivo število. Hvala mu za živo zanimanje. Zopet več vprašanj, kedaj bi bilo najprimernejše pošiljati nabrane doneske? V odgovor sledeče: V knjižicah tiskani navod omenja, da se zgodi to lahko v poljubnih obrokih. Po našem mnenju je še najpametnejše, če se nabrani denar pošlje ob enem z razprodano knjižico. To se ve da se priporoča v prvi vrsti tam, kjer se knjižica v kratkem času razproda. Ako pa denar dohaja v pravilnih obrokih in se nabiranje vrši dalj časa, kakor se godi večinoma pri desetakrajcarskih, tu pa tam tudi pri krajcarskih knjižicah, utegne biti poverjeniku morebiti pripravnejše, da nabrane doneske pošilja v obrok in ne najedenkrat v polni svoti. Ker pa večkratno pošiljanje nabranih doneskov prouzroči vendarle nekoliko, sicer neznatnih, pa pri tako malih doneskih, kot so ravno krajcarski, omenljivih poštnih stroškov, opozarjamo gg. poverjenike na c. kr. poštne hranilnice, naj doneske pri njih ulagajo. Ves v ta namen potrebni posel oskrbljujejo hranilnice brezplačno in jamčijo brezpogojno. Ulagajo se lahko že prav majhne svote (50 kr.), ki se, gotovi čas hranjene, tudi obrestujejo, in uložniku ni treba biti zaradi uložene svote niti v najmanjših skrbeh. Iz nekaterih privatnih poročil smo poizvedeli, da je več gg. poverjenikov to tudi že storilo. Toliko v pojasnilo. Da naša stvar napreduje, bodi v spodbudo vsem onim, ki se dosedaj ali vsled pesimizma ali pa premalo poučeni še neso začeli zanimati za nabiranje doneskov na korist zgradbi „Narodnega Doma“ v Ljubljani, naj pridno naročajo knjižice pri blagajniku „Narodnega Doma“, g. dr. Josipu Staretu, komur je tudi pošiljati nabrane doneske.

— (Družba sv. Cirila in Metoda.) Rodoljub z dežeje nam piše: Gospod urednik! Pravila „družbe sv. Cirila in Metoda“ pišejo v §-u 8: Podružnice se lahko napravijo v vsakem kraju,

kjer je najmanj 20 družbenikov. Družbeniki so pa tudi po §-u 4 d) „podporniki“, ki plačujejo po 10 kr. na leto“. Vprašanje navstane: Ali gredo v število, ki je za podružnico potrebno, tudi podporniki, ali ne? Navstane pa zategadelj; ker z jedne strani se tudi podporniki „družbeniki“ (§ 4, d) in se v §-u 8 govori o 20 družbenikih, z druge strani pa je iz §-a 5 odst. 4 lahko izvajati, da podporniki vender ne morejo biti sestavni deli podružnic. Kajti § 5 odst. 4 veli: „Podporniki se udeležujejo samo „zborov“ svoje podružnice kot poslušalci,“ nemajo torej pravice udeleževati se posvetovanja in glasovanja, ter nasvete staviti. Mislimo si torej, da bi podružnico hoteli napraviti sami podporniki (ker tudi ti so družbeniki in § 8 ničesar natančneje ne pove!), potem bi na shodu nobeden glasovati ne smel, pa potem kdo bo volil podružnico načelnništvo podružnic opravilce, sploh kakšni bi bili shodi brez „posvetovanja in glasovanja?“ Meni se vidi, da je za obstoj podružnice treba 20 družbenikov, ki so pod § 4 omenjeni pri a), b) in c), to je 20 pokroviteljev ali ustanovnikov, ali letnikov. Vender pa družbeniki-podporniki neso v pravilih tako, izključeni, da bi ne bilo nobene dvojbe. Po §-u 8 v zvezi s §-om 4, d smejo podporniki delati podružnico, a po §-u 5 zopet ne. Vsojam se Vas torej prositi razjasnila, katero bode tudi drugim dobro došlo. Ako pa je moje mnenje, da hočejo pravila podpornike kot bistvene dele podružnic izključiti, pravo, tedaj bi bilo umestno, da bi se pravila v tem zmislu popravila, oziroma popolnila.

— (V Zagreb) prišli so te dni gg. baron Louis de Graeve, član nemškega parlamenta, dr. Jan Leciejewski, docent slovanskih jezikov na vseučilišču na Dunaji in časnikarja drd. Anton Čihalik in Fran L. Hovorka, da se udeleže slavnosti literarnega preporoda hrvatskega. V imenu poljskega in češkega naroda položili so venec na krsto slavne sedmorice.

— (Na vseučilišču v Zagrebu) zavzel je mesto pokojnega dr. Geitlerja privatni docent dr. Tomo Maretič.

— (Zblaznel) je poštni uradnik Anreiter v Ljubljani. Odpeljali so ga v blaznico.

— (C. kr. kmetijska družba kranjska) prodajala bode na javni dražbi v 31. dan oktobra t. l. dopoldne v Kranji pri Žumru iz državne subvencije nakupljenih 5 pingavskih bikov.

— (Kmetijsko predavanje) ima tajnik kmetijske družbe gosp. Gustav Pirc v nedeljo 25. t. m. dopoldne po dopoldanski službi božji (ob 9. uri) v šolskem poslopji v Podkrajju in ravno ta dan popoldne po popoldanski službi božji v šolskem poslopji na Colu.

— (Na učiteljski v Kopru) so trije oddelki: slovenski, hrvatski, italijanski. Na predlog deželnega sveta istrskega odredil je naučni minister, da se mora na vseh treh oddelkih zgodovina, matematika, geometrijsko risanje, prirodoslovje in fizika v vseh tečajih poučevati v jeziku dotičnega oddelka, torej na slovenskem oddelku slovenski itd. Nemški jezik, pedagogika, kmetijstvo, lepopisje, risanje, muzika in telovadba pa se imajo v vseh tečajih poučevati v nemščini. Isto velja v četrtem tečaju za zemljepisje in avstrijsko zgodovino. Pri predavanji specialne metodike, ima se posebno v ozir jemati učni jezik na onih šolah, za katere se kandidatje vzgajajo.

— (Povodenj v Trstu.) Včeraj je v Trstu tako silno deževalo, da so bile ulice in trgi zlasti okolu kolodvora podobni potokom in jezercem in da je celo trg pri Rudečem mostu (Ponte rosso) bil pod vodo. Najbolj razsajala je voda v Rojanu. Podrla in odplavila je kočjo carinskega stražnika, spodkopala neko hišo, da se je zrušila. Cesta v Miramare je 20 metrov na dolgo podsuta, tudi na železnici je proga na enem kraju podsuta. Pri Rojanu vzela je voda 12 letnega dečka, katerega trupla še neso dobili.

— (Čitalnica v Celji) ima v nedeljo 25. oktobra t. l. zvečer ob 1/2 8 uri občni zbor s sledečim dnevnim redom: Govor predsednikov, poročilo tajnikovo, blagajnikovo, knjižničarjevo, volitev novega odbora in posamični predlogi in nasveti. Častiti gospodje udje se vabijo, da se mnogobrojno zbora udeleže.

— (Celjsko učiteljsko društvo) bode dne 2. novembra (na vernih duš dan) ob 1/2 11. uri zborovalo v šolskem poslopji za okolico Celje po

sledečem vspešnem: 1. Nagovor predsednikov. 2. Objava društvu došlih dopisov. 3. Ali več puka ali več odgoje v ljudski šoli? (govori gđč. Orač iz Št. Jurija ob juž. železnici). 4. O izrejevanji drevesec iz pešek (g. J. Rupnik, nadučitelj iz Št. Lovrenca). 5. Nasveti. — K prav obilni udeležbi vabi odbor.

— (Zemljovid balkanskega polotoka) in sosednih dežel izide koncem tega tedna pri A. Hartlebnu na Dunaji. Zemljovid obsega Bosno, Hercegovino, Črnogoro, Srbijo, Albanijo, Grško z otokom Kandijo, Makedonijo, Dardanele, Bospor, vso Bolgarijo in južni del Rumunske. Mera 1: 1,600.000. Cena 60 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gradec 21. oktobra. Slovenski vseučiliščniki sklenili ustanoviti akademično podružnico sv. Cirila in Metoda.

Dunaj 20. oktobra. Zbornica poslancev sklenila je konec glavne debate o adresnem načrtu ter izvolila Czartoryskega in Plenerja glavnima govornikoma. Inunitetski odsek je sklenil, da se poslanec Supuk izroči.

Pariz 30. oktobra. Zbornica sklicala se bode v 10. dan novembra, da potrdi volitve. Grevy vsprejel je ostavko ministrov Legrand in Mangov in državnih tajnikov Herault in Rousscan, ki pri poslednjih volitvah neso bili več voljeni. — Kongres snide se v 21. dan decembra. Gorovo je, da bode Grevy zopet izvoljen.

Rim 20. oktobra. Včeraj v provinciji Palermo 65 ljudi za kolero zbolelo, 32 umrlo, mej temi v mestu samem 44 zbolelo, 21 umrlo.

Razne vesti.

* (Za ribiče.) V Čistopolu na Volgi ujeli so te dni, kakor javlja „Kazanski listok“ veliko belugo (Hausen), kakersne tamošnji ribiči še neso videli. Imela je 40 pudov, to je po našem 16 centov. Iker imela je 8 pudov = 320 funtov. Računimo li funt kavijara po 1 rubl. in 50 kopek, skupilo se je samo za ikre 480 rubljev. Meso prodajalo se je pud po 12 rubljev, kar je zopet virglo 320 rubljev. Za vse to orjaško ribo skupilo se je torej 800 rubljev, v našem denarji precej nad 1000 gold.

* (Žid ni tesnosrčen.) Pred nekoliko leti izselil se je podjetni trgovec Sch. z Dunaja in zapustivši Avstrijo, naselil se v Perugiji na Italijanskem. Ondu seznanil se je z gospico Pecci, ki se je ravno tako plamteče vanj zaljubila, kakor on vanjo. Nekega dne vpraša gospica našega Dunajčana: „Kdaj pa bo poroka?“ — „Kadar hočeš!“ bil je odgovor. In res, malo dnij pozneje stala sta ženin in nevesta pred častiljivim strijem nevestinim, pred kardinalom Pecci-jem, prvim učenjakom svetega kardinalskega kolegija. Kardinal krstil je najprej mladega Dunajčana, kajti Sch. bil je žid, in ko se je slednji odpovedal veri svojih očakov, blagoslovil je kardinal zvezo zaljubljenecv. Sch. preselil se je s svojo mlado ženo v južno Ameriko, kardinal Pecci pa je čestokrat pisal svojemu netjaku. Kar začne gospa Sch. bolehati in kmalu vzela jo je smrt. Vdovec ostavil je kot milijonar mesto in odpotoval v Rim obiskat strijea. Strije bival je v Vatikanu, iz kardinala Peccija postal je papež Lev XIII. A namestnik božji ni pozabil na svojega netjaka, vsprejel ga je ljubeznjivo. Po večletni odsotnosti povrnil se je Sch. na Dunaj in se zaljubil v hčerko sluga v židovskem templji. Ker deklica ni hotela postati katoličanka, ni ostajalo družega, nego, da se je Sch. zopet k židovski veri nazaj povrnil, kar mu menda ni delalo velike preglavice. Pred kratkim bila je v židovskem templji na Dunaji poroka mej netjakom papeža Leva XIII. in hčerjo tempeljskega sluga.

* (Simpleville v deželi Vermont) je slabo mesto za nezavisen časnik, ki piše resnico. Nek tamošnji list priobčil je nedavno notico: „Ljudje, ki so zadnje tedne ovce kradli, bi bolje storili, ko bi to opustili. Mi vemo, o kom govorimo“. Posledica kratke te notice bila je ta, da je v enem tednu 80 naročnikov isto storilo, kar princ Waleški z „Pall Mall Gazette“, da so namreč časnik opustili.

Migljaj uradništvu. V velikem delu sedeče življenje je največkrat uzrok bolestim na jetrah, zlatej žili, zaslednji krvi itd., katerim boleznim sigurno odpomore Moll-ov „Seidlitz-prašek“. Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja proti poštnemu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov prepravit z njegovo varstveno znamko in podpisom. 9 (11—7)

Eksekutivne dražbe.

(Iz uradnega lista.)

1. eks. držb. pos. Henrika Reichmana iz Ljubljane, 6000 gld., 9. novembra pri deželni sodnji v Ljubljani. Eks. držb. pos. Franca Povha iz Planine, 1160 gld., 18. novembra v Krškem. 1. eks. držb. pos. Josipa Umana iz Lukovk 2

480 gld., 26. novembra v Trebnjem. 1. eks. držb. pos. Antona Fabjančica iz Velikega Mrašovega 546 gld., 4. novembra v Krškem. 1. eks. držb. pos. Janeza Dvornika iz Krške vasi, 23.645 gld., 4. novembra v Krškem.

Umrli so v Ljubljani:

14. oktobra: Terezija Ferlič, davkarskega pristava hči, 14 dni, Emonska cesta št. 5, za božjastjo.
15. oktobra: Josip Kadunc, natakarjev sin, 3 mes., Sv. Florijana ulice št. 3, za božjastjo. — Andrej Vernik, hišni posestnik, 57 let, Kravja dolina št. 3, za vodenico. — Anton Podkrajšek, umirovljeni magistratni ekonom, 81 let, Rimska cesta št. 5, za starostjo.
16. oktobra: Fran Velepč, postreščka sin, 10 mes., Poljanska cesta št. 18, za vodenico v možganski kožici.
17. oktobra: Reza Vodišek, delavčeva hči, 10 dni, Karlovska cesta št. 15, za krčem v ustnicah.
19. oktobra: Janez Lampe, gostač, 80 let, Kravja dolina št. 11, za starostjo.

V deželni bolnici:

11. oktobra: Marija Kocjan, delavka, 52 let, za jetiko. — Anton Skrabar, delavec, 80 let, za starostjo.
13. oktobra: Ivana Jurkovič, delavka, 36 let, za oslabljenjem moči.
15. oktobra: Peter Vodnik, kamnosek, 62 let, za plevritičnim eksudatom. — Marija Kurent, kajžarca, 46 let, za rakom v želodec.
17. oktobra: Urša Ivanček, gostija, 83 let, za starostjo.
18. oktobra: Marija Košir, delavka, 20 let, za kročno tuberkulozo.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. okt.	7. zjutraj	726.34 mm.	9.8° C	z. svz.	dež.	36.0 mm.
	2. pop.	723.39 mm.	11.6° C	z. svz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	724.29 mm.	10.6° C	sl. jz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 10.7°, za 0.1° pod normalom.

Vremensko poročilo 20. oktobra. Po Evropi je zračni tlak precej enakomerno razdeljen. Najvišji je na severo-in jugozapadu kontinenta, najnižji pa ob Baitijskem morju in Zgornji Italiji. V Avstro-Ogerski stoji barometer višje na vzhodu, kakor na zapadu. Vreme je v največ krajih oblačno, v Zgornji Italiji je dež. V severnih krajih Avstro-Ogerske je megleno, na vzhodu jasno. Ob Jadrijskem morju dežuje (v Gorici 42 mm. dežja.) Temperatura je povsod pala in je podnormalna. Ob sedmi uri se poroča: v Stornovay-j 3.9, Stockholm — 0.6, Peterburga — 1.6, Varšavi 7.4, Berlinu 6, Parizu 6.4, Biarritzi 14, na Dunaji 7.4, v Bukarešti 8, v Carigradu 16, Kaiserslauternu 5.4, Pragi 3.8, Levovu 7.8, Bregenci 8.8, Monakovem 1.4, Ischlu 5.8, Budapešti 8.5, Sibiriji 4.3, Serajevu 15.4, Lesini 18.3, Trstu 16, Rivi 11.5 in Obergipflu 1.7° C. Na južnem Jadrijskem morju vleče vihar ni scirocco. — Pričakovati je zapadne in severne vetrove, megleno, deževno in prav mrzlo vreme.

Dunajska borza

dné 21. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 60	kr.
Srebrna renta	82 " 15	"
Zlata renta	108 " 50	"
5% marcna renta	98 " 15	"
Akcije narodne banke	857 " —	"
Kreditne akcije	2.1 " 70	"
London	125 " 20	"
Srebro	— " —	"
Napol.	9 " 96	"
C. kr. cekini	5 " 93	"
Nemške marke	61 " 60	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 127	"
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 " 25	"
Ogrska zlata renta 4%	97 " 60	"
" papirna renta 5%	90 " 40	"
5% štajerske zemljišče odvez. oblig.	104 " —	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 115	"
Zemlj. ob. avstr. 4 1/4% zlati zast. listi	125 " 40	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115 " 50	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 " —	"
Kreditne srečke	100 gld. 175	"
Rudolfove srečke	10 " 17	"
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 96	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	182 " —	"

Kdor pristno Brnsko volneno blago

dobivati želi, obrne naj se z zaupanjem na

najstarejšo Brnsko firmo za sukno

Meter po 2—7 gld. MORITZ BUM v BRNU.

Ustanovljeno 1822.

Dijaki

jemljó se k prav pošteni rodbini v stanovanje in hrano. Tudi bi se jim po želji pomagalo v učenju od spretnega in izurjenega učitelja. Oboje po prav nizki ceni. — Več se izve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (614—1)

Kapus-ova hiša s štacuno

v Celji,

ležeča na lepem prostoru v najbolj obiskanem Graškem predmestju, sredi mesta, popolnem urejena za trgovino s spekerijskim blagom in pripravna tudi za vsako drugo trgovino, proda se prostovoljno pod ugodnimi pogoji. — Natančnejša pojasnila daje dr. L. Filipič, advokat v Celji. (616—1)

Na prodaj sta

dve kobilici,

jedna bela, druga rujave barve, obe mladi, močni, čez 15 pesti visoki in za vsakovrstno delo. Več se izve na pošti v Ljubljani. (608—2)

Hiša

na lepem kraju v trgu Šent-Vid na Vipavskem, s prostornim dvoriščem, izvrstnim vrtom, živinskim hlevom in obokano kjetjo, je na prodaj dne 8. novembra t. l. po javni dražbi z ugodnimi pogoji. (617—1)

Prevzete gostilnice.

Podpisani naznanja častitemu občinstvu, da je z današnjim dnem prevzel

RESTAVRACIJO hôtela Evropa.

Najboljše pivo in vino, dobro pripravljena gorka in mrzla jedila.

Zagotovljajoč skrbno postrežbo, prosi prijazno za mnogobrojni obisk

Cajetan Doix,
gostilničar.

A. RAUNICHER-jeva zaloga čevljarskega blaga,

Židovske ulice št. 6,

priloga častitemu občinstvu svoje lastnoročne izdelke čevljarskega blaga za gospode, gospe in otroke v najlepših izdelkih in po najnižjih cenah. — Dalje opozarja imenovana firma na svojo bogato zalogo (603—2)

čevljev za dečke in deklice,
ki se izjemoma po jako znižani ceni razprodajejo.

VIZITNICE

priloga

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.



R. DITMAR na DUNAJI.

C. k. priv.

tovarna za svetilnice.

Namizne in viseče svetilnice

samo poskusenih sistemov in solidnega dela.

Gigantova solnčna svetilnica.

Dobiva se

po vseh boljših prodajalnicah svetilnic.



Tovarniška znamka.

Čiščenje in zboljšanje vina.

Najgotovnejše, najhitrejšo in najcenejše sredstvo za čiščenje in zboljšanje vina in popravljanje bolnega vina je

prava francoska galerta

tvrdke COIGNET & C. v Parizu, Lyonu, Marseilleu.

To zajamčeno sredstvo z navodilom, kako je rabiti, se vedno dobiva pri tvrdki

A. HARTMANN v Ljubljani,

pisarna v Tavčarjevi palači. (587—5)

Lastna skušnja

Kdor dvomi, katero sredstvo bi rabil proti revmatizmu ali bolečemu trganju po udih, kupi naj za 40 kr. steklenico

pristnega



z morskim mačkom.

Sedemnajstletna skušnja in mnogobrojni vspehi jamčijo, da se 40 kr. ni zastoj izdalo. Dobi se skoraj v vseh lekarnah*. Glavna zaloga: Lekarna pri Zlatem levu v Pragi, Staro mesto.

* V Ljubljani: E. Birschitz, lekar. V Mariboru: J. W. König, lekar. (613—1)

Umetne (489—17)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovešem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Dr. Spranger-jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodec, omedlevici, glavobolu, trebucholju, zasliženju, zločinu kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, škrofeljnom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekla 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Preširnovem trgu. (716—83)

Velika partija 1 (788—116)

ostankov sukna

(po 3—4 metre, v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po pošttem povzetju, ostanek po 5 gld.)

Storch v Brnu.

A. k. s. o. ne dopadalo, se more zamenjati.
proti pošiljatelj marke za 10 kr.

Prememba kupčijskega prostora.

Usojam si naznanjati mojim čestitim kupovalcem in sl. občinstvu, da sem se preselil s 1. oktobrom iz Kolizeja

v Spodnjo Šiško,

v klet hiše nekdanje gostilne „pri Guziji“, sedaj lastnina gospoda Jenka, na desni strani Celovške ceste.

S spoštovanjem (573—7)

J. C. JUVANČIČ,

posestnik vinogradov na Bizejskem in vinski trgovci v Ljubljani.

Guirlande in vence za na grobove

najukusnejše narejene in v velikej izberi, kakor tudi

trakove za vence

v vseh barvah in širokostih, s kakersnim koli napisom priporoča

HUGO FISCHER,

Ljubljana. Preširnov trg.

(615—1)